

Különleges húsvéti tojásvadászat

Kedves Szülők!

Egy, a megszokottól kicsit eltérő tojásvadászatra hívlak benneteket – ha már úgyis minden eltér a megszokottól mostanában.

A játék 9 napon keresztül tart virágvasárnaptól egészen húsvéthétfőig, a kiindulópontot pedig tárgyak adják, amelyeket üres kinder tojás belsejébe, kis dobozba, zsákocskába... stb. téve rejtsetek el valahol a házban/udvaron, és a gyerekek keressék meg. (Akinak van kedve, rajzolhat kincskereső térképet a házról, vagy írhat találós kérdéseket, ami rávezetheti a kincskeresőket arra, hogy hol van a „húsvéti tojás”.) A lényeg, hogy a gyerekeknek keresniük kelljen a „húsvéti tojást”.

Ha megvan az elrejtett tárgy, akkor kezdődhet a beszélgetés: minden naphoz tartozik néhány igevers és beszélgetés indító gondolat, kérdés. Ahol már tudnak olvasni a gyerekek, ott ők maguk is felolvashatják az igeverseket, ahol még nem, ott segítsetek nekik.

Nagyon jó alkalom ez arra, hogy beszélgetsetek a húsvéti eseményekről, és arról, hogy miért fontos nekünk Jézus halála és feltámadása. De ugyanúgy szóba kerülnek az alap témákhoz, azok mondanivalójához kapcsolódó, gyerekeket érdeklő, érintő egyéb témák is, hogy igazán bevonódjanak a történetekbe. Jó beszélgetést, együttlést kívánok nektek! És kérlek, küldjetelek visszajelzést majd nekünk! Lehet privátban is.

Szeretettel: a Bibliakörvezetők

1. Virágvasárnap: Faág, levél

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, és ezt mondta nekik: „Menjete az előttek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.” Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján.” A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették a felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. A sokaság legnagyobb része az útra terítette a felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: “Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!” Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: “Ki ez?” (Mt 21:1-10)

Jézus sok csodát tett és tanítása kíváncsívá tette az embereket, és most Izrael nagy ünnepére, a páskára készülődve sokan várták, hogy láthassák Őt. Jézus egy fiatal számaron jelent meg, ami az alázat, a béke és a királyi származás jele volt. A sokaság nagy örömmel köszöntötte Őt, mint új királyukat, de Jézus tudta, hogy ezzel útjának legnehezebb része kezdődött el.

A következő héten minden, amit tett és mondott – különös és felkavaró dolgok, mint a kereskedők kizavarása a templomból, a vallási vezetők leleplezése, a szombaton történő gyógyítás, annak hirdetése, hogy az Isten az Ő Édesapja – azért volt, hogy elgondolkottassa az embereket azzal kapcsolatban, hogy mit is gondolnak Őróla. “Ki ez?” – kérdezték az akkoriak, és most számunkra is ez a kérdés: kinek tartom Jézust?

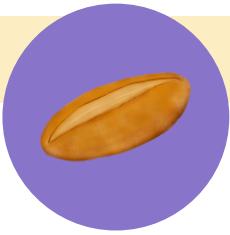
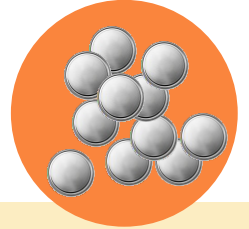
- Honnan lehet tudni manapság valakiről, hogy király vagy uralkodó? És a Biblia idejében honnan lehetett tudni?
- Ha hirtelen úgy ébrednél fel, hogy te vagy az egész Föld királya/királynője, mi az a 3 dolog, amit megtennél?
- Mit válaszolnál az embereknek, ha ott lennél a tömegben, amikor Jézus bevonul Jeruzsálembe: ki ő?
- Honnan lehet megtudni, hogy kicsoda Jézus valójában?

2. Nagyhétfő: Ezüst pénz

“Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz és így szólt: “Mit adnátok nekem, ha a kezetekbe adnám őt?” Azok harminc ezüstöt állapítottak meg neki. Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.” (Mt 26:14-16)

Nem tudjuk, miért árulta el Júdás a mesterét, akivel már évek óta olyan szoros közösségben volt, mint csak a legjobb barátok. Talán maga sem tudta eldönteni, ki számára Jézus? Harminc ezüstért adta fel Őt, ami kb. egy rabszolga ára volt akkor.

- Mit jelent elárulni valakit? Mi az az árulás?
- Előfordult már veled, hogy elárultak? Meséld el, hogyan történt!
- Jézus vajon mit gondolt Júdásról, miután elárulta Őt?
- Szerinted, ha megbánja Júdás a bűnét, meg lehetett volna neki ezt bocsátani? Miért gondolod így?

3. Nagykedd: Kenyér

“Menjete a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és mondjátok meg neki: a Mester üzeni: Az én időm közel van, nálad tartom meg a húsvéti vacsorát tanítványaimmal.” A tanítványok úgy tettek, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.” (Mt 26:18-19)

Jézus számára a tanítványai nagyon fontosak és kedvesek voltak; mielőtt Ő az Atyjához készült, egy meghitt beszélgetést tartogatott a számukra, ezért egy olyan házba vitte őket, ahol tudta, nem fogják keresni Őt, zavartalanul együtt lehetnek. Titkokat és ígéreteket mondott el nekik, és megmutatta, hogy ahogy a kenyér szakad és törik, hogy megehessék, úgy törik meg az Ő teste is, és szakad meg az Ő élete is, hogy a miénk lehessen; és ahogy az ital kiömlik, hogy megihassák, úgy ömlik ki majd az Ő vére is, hogy mi élhessünk. A tanítványokra bízta, hogy erre az utolsó, közösen elköltött vacsorára mindig emlékezzenek.

- Te mit csinálsz a legszívesebben a barátaiddal, ha együtt vagytok?
- Ha egy napig bármit megtehetnél, és akármennyi pénzed lenne, akkor milyen programot csinálnál a barátaiddal? És a családdal?
- Tudod, mi az az Úrvacsora? Mit szoktunk olyankor csinálni a gyülekezetben? Mit jelent?
- Szerinted miért olyan fontos az Úrvacsora, hogy 2000 évvel Jézus halála után is „szokás” még?

4. Nagyszerda: Kötél

“Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei valamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra juttatják. Azután megkötözték, elvitték és átadták Pilátusnak, a helytartónak.” (Mt:27:1-2)

Júdás valóban megtalálta Mesterét a kertben, ahová sok, bottal és karddal felfegyverzett embert vezetett, akik a főpap, Kajafás és a nagytanács elé vitték Jézust.

Bár Jézus nem tett semmi rosszat, a Szanhedrin (zsidó tanács) egész éjjel vallatta Őt, és olyan embereket állított vele szemben, akik hazugságokat mondtak róla. Végül kimondták rá, hogy Istent káromolta, és ez alapján, kora reggel a vezetők meghozták azt a határozatot, amelyet már előre eldöntöttek: Jézusnak meg kell halnia.

Nekik azonban nem volt joguk rá, hogy kivégezzenek valakit, ez a rajtuk uralkodó rómaiak hatáskörébe tartozott.

- Előfordult már veled, hogy hazudtak rólad, vagy valamiről azt mondták, hogy te csináltad, pedig nem te tetted? Meséld el, hogyan történt! Hogyan érezted magad miatta?
- Mit tettél? - Miért volt szükség hamis tanúkra Jézus ellen?

5. Nagycsütörtök: Szappan

ézust pedig a helytartó elé állították, aki ezt kérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?” „Te mondd” - válaszolta neki Jézus. De mikor a főpapok és a vének vádolták, semmit sem válaszolt. Akkor így szólt hozzá Pilátus: „Nem hallod, mi mindent vallanak ellened?” Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott. Ünnepenként a helytartó szabadon szokott bocsátani a sokaságnak egy foglyot, akit ők kívántak. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: „Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?” Tudta ugyanis, hogy Jézust irigységből szolgáltaták ki neki. Mikor pedig a bírói székben ült, felesége ezt üzenté neki: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.” A főpapok és a vének azonban rávették a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig feszítsék el. Erre a helytartó újra megkérdezte őket: „Mit kívántok, a kettő közül melyiket bocsássam nektek szabadon?” Azok ezt mondták: „Barabbást.” Pilátus így szólt hozzájuk: „Mit tegyek akkor Jézussal, akit Krisztusnak mondanak?” Mindnyájan így kiáltották: „Feszíttessék meg!” Azután ezt kérdezte: „De mi rosszat tett?” Azok pedig még hangosabban kiáltottak: „Feszíttessék meg!”

“Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a forrongás még nagyobb lesz, vizet hozatott, megmosta kezét a sokaság szeme láttára, és így szólt: “Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből. Ám ti lássátok!” Az egész nép így kiáltott: “Szálljon ránk és gyermekeinkre az ő vére!” Akkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kiszolgáltatta, hogy feszítsék meg.” (Mt:27:11-26)

Pilátus számára nyilvánvaló volt, hogy Jézus ártatlan, szívesen el is engedte volna őt, de fontosabb volt a számára, hogy a város – ahová az ünnep miatt mindenfelől sokan érkeztek, és nagy volt a tömeg – nyugodt maradjon.

- Van egy nagyon híres magyar verssor: „vétkesek közt cinkos, aki néma” (Babits Mihály: Jónás könyve) – Kérd meg a szüleidet, hogy magyarázzák el, mit jelenthet ez?

- Ha látod, hogy valakit bántanak, és nem teszel semmit, az baj vagy nem baj?

Hogyan lehet eldönteni, hogy mit kell ilyenkor tenni?

- Szerinted ártatlan volt Pilátus? Miért gondolod így?

6. Nagypéntek: Kereszt, szögek, dobókocka

“Levetköztették, bíborszínű köpenyt adtak rá, tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtva gúnyolták őt: “Üdvözlégy zsidók királya!” Azután leköpték, elvették tőle a nádszálat, és a fejéhez verték.”

“Miután kigúnyolták, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruhájába, és elvitték, hogy keresztre feszítsék. Kifelé menet találkozott egy cirénei emberrel, akinek Simon volt a neve: ezt arra kényszerítették, hogy vigye a keresztet.” (Mt:27:27-32)

“Miután megfeszítették, sorsvetéssel megosztottak ruháin; azután leültek ott, és őrizték.” (Mt:27:35-36)

“Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták az írástudókkal és a vénekkel együtt: “Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és mi hiszünk benne!” (Mt:27:41-42)

A vesztőhely a városon kívül volt – Golgotának, azaz Koponya-hegynek nevezték – az elítéltnak odáig magának kellett cipelnie a maga keresztjét. Jézusnak a háta mögött lévő kínzások miatt erre már nem maradt elegendő ereje. A katonáknak azonban joguk volt bárkit az izraeliek közül megállítani, és arra kényszeríteni, hogy egy bizonyos távolságra elvigyen számukra valamilyen terhet.

Mindenki, aki ott volt, azt láthatta, hogy szörnyűséges dolgok esnek meg Jézussal: értelmetlenül és feleslegesen alázzák meg ezt a korábban tisztelt tanítót. Nem vették észre, hogy olyan dolgok esnek meg Jézussal, amiket már több száz éve megjövendöltek, jelezve, hogy Isten milyen régóta tervezi és készíti az Ő Fiának az útját. Jézus lemeztelenítése, a ruháin való osztozkodás is ilyen jel volt.

Jézus minden bizonnyal élete legnagyobb kísértésével találkozott itt. Gúnyként száll felé a kihívó mondat: “szálljon le a keresztről!” Még azt is hozzáteszik, hogy akkor hinnének benne. Valószínűleg senki sem számolt azzal, hogy valóban lenne rá hatalma. Jézus azonban megtehetette volna: szeme egyetlen villanására angyalok hadai jöttek volna szolgálni neki, és szabadították volna ki. De Ő tudta, hogy miért jött, és azt az utat, amelyre oly félelemmel, de még nagyobb elszántsággal lépett rá, mindenképpen végig akarta járni.

Azzal, hogy ilyen hatalom birtokában is a kereszten maradt, bizonyította erejét – látszólagos veresége valójában győzelem volt: igazán Király lett.

- Van valami, amire nagyon vágyasz? Akár tárgy, esemény, utazás, eredmény? Ha azt mondanák, hogy megkaphatod, de valami értékeset fel kell áldoznod cserébe, mit tudnál feláldozni?

- Jézus milyen dolgokat áldozott fel azzal, hogy lejött erre a földre, itt élt, majd meghalt?

- Mi volt az a dolog, amire Jézus nagyon vágyott, és amiért cserébe ennyi dolgot feláldozott?

Szerinted megérte?

7. Nagyszombat: Kő

Másnap, a péntekre következő napon, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, és így szóltak: „Uram, eszünkbe jutott, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok! Ezért parancsold meg, hogy őrizték a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai odamenjenek és ellopják őt, aztán azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül! Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél.” Pilátus azonban ezt válaszolta: “Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ti, ahogyan tudjátok!” Erre ők elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt.”

(Mt 27:62-66)

A farizeusok még mindig tartottak attól, hogy valami történni fog: emlékeztek rá, hogy Jézus azt ígérte, a harmadik napon feltámad, és visszatér. Bizonyára nem merték volna bevallani, hogy ettől félnek, azt mondták hát Pilátusnak, hogy talán a tanítványai akarják majd ellopni a testet.

A sír bejáratát eltakaró nagy követ lepecsételték: egyik oldalról kifeszítettek egy kötelet a kő körül a másik oldaláig. Erre egy agyag pecsétet helyeztek el. Ez annyit jelentett, hogy senki nem zavarhatta a sírt. Aki feltörte a pecsétet, halállal lakolhatott.

Katonákat is rendeltek oda, hogy őrt álljanak a sírnál. Ezek vagy római, vagy a Templomban szolgáló katonák voltak. Bármelyikük is, képzettek és fegyelmezettek kellett, hogy legyenek. A büntetés, ha elaludtak volna az őrségben, számukra is halál lehetett volna.

- Van olyan dolog, amitől félni szoktál? Mi az? Mit szoktál csinálni, hogy elmúljon a félelem?

- A farizeusok mitől féltek? Szerinted volt okuk félni?

8. Húsvétvasárnap: Üres tojás

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés volt, az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: „Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust kerсите. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek!” Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!” Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljetek: menjetek el, adjátok hírül atyámfiaiak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.”

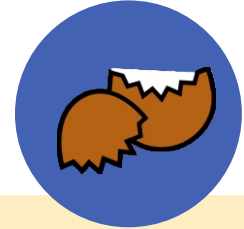
(Mt 28:1-10)

Az asszonyok az elmúlt napok emlékeitől szomorúan, a katonák és a nagy kő miatt aggodalmasan közeledtek a sírhoz. Azt hitték, Jézus teste várja ott őket, de AZ NEM VOLT OTT! A kő el volt hengerítve, a katonák már elfutottak, a sír pedig üres volt, mert Jézus feltámadt!

Krisztus üres sírja az, ami többé teszi mindezt egy szép történetnél. Ha Jézus meghalt volna értünk, de benne maradt volna a sírban, olyan lett volna csak, mint a múltbeli hősök, akikre jó emlékezni, de segíteni nem tudnak már. Jézus azonban nem csak meghalt értünk, hanem fel is támadt.

Emlékezz: Krisztus élete – és most már hozzátehetjük: halála – arra bízta az embereket, hogy eldöntsék, kinek tartják Őt. Ugyanez igaz ránk is: el kell döntenem, hogy kinek tartom Jézust: egy szép mese hőisének? Egy valaha élt nagyszerű embernek és mártírnak? Vagy valóban Isten Fia Ő, aki most is él?

- Volt olyan dolog, aminek azért örültél, mert eltűnt?
- Ha lenne hatalmad, mi lenne az a 3 dolog, amit eltüntetnél a földről?
- Miért volt fontos, hogy a sír üres volt és Jézus teste eltűnt? Mit bizonyít ez?

9. Húsvéthétfő: Kulcs

5. „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.

(Jel 1:17-18)

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

(Ézs 53:5)

Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20)

Jézusnak nem csupán a teste tűnt el a sírból, hanem azután sok embernek megmutatta magát, mint élő Úr. A tanítványaival együtt evett, ivott, beszélgetett. Mielőtt felment a mennybe, erős szövetséget kötött velük, hogy mindig velük lesz, és sohasem fogja elhagyni őket: **Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.** Ez az ígélet ma is ugyanolyan erősen áll, ezért számunkra sem elérhetetlen csoda, hogy Jézussal találkozzunk, sőt hogy szövetségben legyünk vele és bízassunk benne: életünk minden napján velünk van!

- Mit jelent szövetséget kötni valakivel?
- Te kivel kötnél szövetséget, ha meg kellene védened az országot egy járványtól (akár mint amilyen ez a mostani koronavírus járvány)?
- Mit jelent, hogy Jézusnál vannak a halál és a pokol kulcsai?

